

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Rakovníku rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Bartošovou ve věci

žalobkyně: **Zuzana Novotná**, narozená 1. 5. 1952
bytem Plzeňská 77, 261 01 Příbram I
zastoupená advokátem JUDr. Markem Hlaváčem
sídlem Akademická 663/5, 108 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3-Žižkov
zastoupený advokátem Mgr. Dušanem Sedláčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

pro: nahrazení projevu vůle

takto:

I. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“):

Žalovaná, Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ: 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „SPÚ“), spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to

- parc. č. 305/306 v k. ú. Račice nad Berounkou.

1) Žalobkyně, Zuzana Novotná, r. č. 525501/220, trvale bytem Plzeňská 77, 261 01 Příbram I, je oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 4 odst. 4 zákona o půdě.

2) Žalobkyně má na základě Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1171/99 ze dne 26.5.1999, č.j. PÚ 1172/99 ze dne 26.5.1999,

shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Razímová

ve znění oznámení o opravě písařské chyby č.j. PÚ 1172/99 ze dne 25.6.1999, č.j. PÚ 1172/99/2 ze dne 24.11.1999, č.j. PÚ 208/00 ze dne 13.10.2000, č.j. PÚ 1017/00/1 ze dne 23.3.2001, č.j. PÚ 933/02 ze dne 28.5.2002, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1040/03/3 ze dne 28.11.2003, č.j. PÚ 292/91 ze dne 1.4.2004, č.j. PÚ 292/91/1 ze dne 26.8.2008, č.j. PÚ 292/91/4 ze dne 13.8.2010, č.j. PÚ 292/91/6 ze dne 24.7.2012, č.j. PÚ 292/91/8 ze dne 26.7.2012, Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 292/91/11 ze dne 25.9.2013, č.j. PÚ 292/91/12 ze dne 29.10.2013, č.j. PÚ 292/91/16 ze dne 13.4.2016, č.j. PÚ 292/91/17 ze dne 13.4.2016, č.j. PÚ 292/91/18 ze dne 18.4.2016, č.j. PÚ 292/91/19 ze dne 19.4.2016, č.j. PÚ 292/91/20 ze dne 27.4.2016, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobkyně v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané.

- 3) Žalovaná k uspokojení nároku žalobkyně na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí žalobkyni tento pozemek:
 - parc. č. 305/306 v k. ú. Račice nad Berounkou,a žalobkyně tento pozemek do svého vlastnictví přijímá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 16. 4. 2020 ke zdejšímu soudu domáhala nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků jednak k pozemku specifikovanému ve výroku I. tohoto rozsudku a dále k pozemkům parc.č. 187/1 v k.ú. Roztoky u Křivokláta a parc.č. 187/28 v k.ú. Roztoky u Křivokláta. Žalobu odůvodňovala tím, že je oprávněnou osobou dle § 4 odst. 4 zákona o půdě, neboť rozhodnutími uvedenými ve výroku I., druhém odstavci, bodě 2 tohoto rozsudku bylo rozhodnuto o restitučních nárocích žalobkyně, respektive její právní předchůdkyně Věry Váchové, narozené dne 18. 10. 1921, tak, že tyto nejsou vlastníky v nich vymezených odňatých pozemků v katastrálním území Malešice. Dle žalobkyně činí výše restitučního nároku rodiny žalobkyně dle uvedených rozhodnutí celkem částku 38 386 960 Kč, z čehož na žalobkyně jako dědice restitučního nároku po Věře Váchové připadá celkem ½ z celkových restitučních nároků rodiny žalobkyně, tedy 19 193 480 Kč. Dle žalobkyně bylo při ocenění pozemků třeba v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu posoudit část pozemků odňatých v roce 1952 a 1954 jako stavební, neboť se jednalo o pozemky určené k zastavění na základě tehdy platné územně plánovací dokumentace z 30. let 20. století, přičemž jako stavební měl být oceněn též pozemek PK 752 odňatý v roce 1969, jenž byl určen k zastavění směrným územním plánem, byl odňat za účelem výstavby, v době odnětí bylo již vydáno rozhodnutí o umístění stavby a stavba se později realizovala. Žalobkyně má za to, že žalovaná vůči ní postupuje liknavě a svévolně, když zejména v rozporu s aktuální judikaturou odmítá přecenit restituční nárok žalobkyně, který eviduje v nesrovnatelně nižší výši (žalovaná oceňuje nárok žalobkyně v současné výši toliko v částce 567 710 Kč), čímž jí znemožnila efektivní účast ve veřejných nabídkách a žalobkyně je nucena vynaložit značné úsilí a náklady na doložení skutečné výše svého nároku. Poukázala též na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2015, sp. zn. 28 Cdo 5389/2014. O liknavosti žalované svědčí dle žalobkyně rovněž skutečnost, že o vydání či nevydání odňatých pozemků žalobkyně bylo rozhodováno po dobu více než 25 let, přičemž o podstatné části restitučního nároku bylo rozhodnuto až v roce 2016. Dále uvedla, že žalovaná upřednostňovala úplatné převody dle § 7 zákona č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby, nenabízela dostatek pozemků,

počet nabízených pozemků klesá a kvalita pozemků zařazovaných do veřejných nabídek je nízká, kdy se jedná zpravidla o pozemky malých výměr, nevyužitelného tvaru, bez přístupu či zatížené nájmem. Projev svévole vůči restituentům pak dle žalobkyně dokládá též pokus žalované převést pozemek parcelní číslo 1295/145 v katastrálním území Dobřichovice na Město Dobřichovice v situaci, kdy se jeho vydání jako náhradního pozemku domáhá u soudu ona a bratranec Ing. Jan Hlaváč, který je rovněž oprávněnou osobou na základě shora uvedených rozhodnutí, a převod pozemku vedeného ve starší evidenci jako pozemek PK 724, v nové evidenci veden jako pozemek p. č. 719/8, v katastrálním území Malešice, obec Praha, kdy je žalované žádost o navrácení tohoto pozemku známa již od roku 1992, přičemž žalovaná převedla pozemek v roce 1993 na třetí osobu, která následně tento pozemek zastavěla. Na základě toho žalovaná v roce 2016 rozhodla, že pozemek žalobci nelze vydat, neboť tento jest zastavěn. Žalobkyně vzhledem k výše uvedenému s poukazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 4. 3. 2004 sp. zn. III. ÚS 495/02 považuje tuto žalobu za jediný prostředek, jímž se může domoci vypořádání svého restitučního nároku. Dle žalobkyně převodu náhradních pozemků ve vlastnictví žalované, které si žalobkyně vybrala, nic nebrání a jejich hodnota nepřevyšuje její restituční nárok.

2. Žalovaná s žalobou nesouhlasila a navrhla její zamítnutí. Připustila, že žalobkyně je oprávněnou osobou na základě shora uvedených rozhodnutí, avšak nesouhlasila s oceněním restitučního nároku žalobkyně, jehož výše činí dle žalované pouze 567 710,30 Kč, přičemž zejména namítala, že nebyly splněny výjimečné podmínky pro uzavření smlouvy o bezúplatném převodu náhradních pozemků mimo proces veřejných nabídek. Tvrdila, že ve veřejných nabídkách byl nabízen dostatek adekvátních pozemků. Převaha pozemků nabízených dle zákona č. 95/1999 Sb. oproti veřejným nabídkám dle zákona o půdě byla důsledkem odlišného vymezení pozemků zařaditelných do těchto nabídek, kdy do bezúplatných nabídek se prioritně zařazovaly pozemky v intravilánu a do úplatných pozemky v extravilánu, přičemž i oprávněné osoby dle zákona o půdě se mohly účastnit nabídek dle § 7 zákona č. 95/1999 Sb., u nichž se restituční nárok započítával na kupní cenu. Dále namítala, že žalobkyně ani její matka nebyly dostatečně aktivní, účastnila se pouze jedné veřejné nabídky v roce 2018, a to pouze „na oko“. Žalobkyně a její právní předchůdkyně se mohly domoci převodu adekvátních pozemků postupně tak, jak bylo rozhodováno o vydání či nevydání odňatých pozemků rozhodováno. Dle žalované byla nabídka náhradních pozemků adekvátní nejen v měřítku celé České republiky, ale též v hlavním městě Praze a okolí. Ani pokud by byl požadavek na přecenění nároku důvodný, nepředstavuje nepřecenění překážku v účasti žalobkyně na veřejných nabídkách. Žalovaná nesouhlasila s žalobkyniným oceněním restitučního nároku namítajíc, že pozemky odňaté výkupním výměrem ze dne 6. 5. 1952, jakož i výměrem ze dne 30. 4. 1954, nebyly odňaty za účelem zastavění, nýbrž za účelem kolektivního zemědělského hospodaření, a jejich určení k zastavění územně plánovací dokumentací samo o sobě nepostačuje k tomu, aby je bylo možné ocenit jako pozemky stavební. Nadto platnou územně plánovací dokumentací byl dle žalované pouze přehledný regulační a zastavovací plán pro část území Prahy XIII s přílehlými částmi Prahy z roku 1938, který byl schválený ministerstvem veřejných prací, nikoli návrh regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XI s přílehlými částmi Prahy z roku 1938. Dále namítala, že k zastavění pozemků nedošlo bezprostředně po jejich přechodu na stát a pozdější výstavba nebyla realizována dle územně plánovací dokumentace z roku 1938, kdy pozemky určené územně plánovací dokumentací k zastavění rodinnými domy byly zastavěny panelovými domy. Ve vztahu k pozemku PK 752 s poukazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2016 sp. zn. 28 Cdo 1992/2015 namítala, že k závěru o stavební povaze nepostačuje určení k zastavění směrným územním plánem. Žalovaná také namítá nicotnost tzv. severního regulačního plánu, kdy pro předmětné území pražských Malešic byly zpracovány v 30. letech 20. století dva návrhy zastavovacích a regulačních plánů: severní regulační plán (regulační plán pro část území Prahy XI) neschválený státní regulační komisí a nepotvrzený ministerstvem veřejných prací a jižní regulační plán (regulační plán pro část území Prahy XIII) schválený státní regulační komisí a potvrzený ministerstvem veřejných prací. Severní regulační plán podle žalované nenabyl platnosti, ale

nenabyl ani existence; nebyl dokončen (vyhotoven; nevzniknutí, nedosažení perfekce), zůstal pouze v rovině návrhu; je jako nepodepsané správní rozhodnutí, je to nepodepsaný správní akt – není podepsán (schválen) za Státní regulační komisi pro Prahu a okolí, přičemž poukázala na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 1. 2017, sp. zn. 28 Cdo 1013/2016. Žalovaná nesouhlasila ani s posudkem žalobkyně od doc. Rysky ze dne 30.1.2017 ohledně ceny nevydaných pozemků. Nesouhlasila se stavebním charakterem pozemku PK parc.č. 752. Dle žalované cena pozemků, jejichž převodu se žalobkyně domáhá, přesahuje výši restitučního nároku žalobkyně, který s ohledem na ocenění žalované a na dosud přiznané náhradní pozemky z ostatních soudních řízení byl již dalece přečerpán. Dále žalovaná namítá nemožnost vydání u pozemku parc. č. 187/1 a 187/28 v k.ú. Roztoky u Křivoklátu, neboť u pozemku parc.č. 187/1 je jedna část určena k zastavění stavbou dopravní infrastruktury komunikací) a druhá část stavbou občanské vybavenosti (domov pro seniory) a pozemek parc.č. 187/28 je část zastavěna stavbou dopravní infrastruktury-komunikací III.třídy č.23620, a nelze je tak vydat.

3. Při jednání soudu dne 18.8.2020 vzala žalobkyně žalobu zpět ve vztahu k pozemku parc.č.187/28 v k.ú. Roztoky u Křivoklátu a změnila žalobu tak, že žádala nahrazení projevu vůle žalované k části pozemku parc.č. 187/1 v k.ú. Roztoky u Křivoklátu, vymezeného dle geometrického plánu č. 890-52/2020 na místo původně požadovaného celého pozemku. Usnesením zdejšího soudu ze dne 18.8.2020 č.j. 3 C 54/2020-151 bylo řízení v části pozemku parc.č. 187/28 v k.ú. Roztoky u Křivoklátu zastaveno a byla připuštěna změna žaloby k části pozemku parc.č. 187/1 v k.ú. Roztoky u Křivoklátu, vymezeného dle geometrického plánu č. 890-52/2020 na místo původně požadovaného celého pozemku.
4. Žalobkyně vzala dále žalobu zpět k části pozemku parc.č. 187/1 v k.ú. Roztoky u Křivoklátu, vymezeného dle geometrického plánu č. 890-52/2020 na místo původně požadovaného celého pozemku. V této části bylo řízení zastaveno usnesením zdejšího soudu ze dne 7.6.2021 č.j. 3 C 54/2020-216.
5. Dále uvedenými rozhodnutími Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy má soud prokázáno, že bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona o půdě, že oprávněné osoby, jimiž jsou podle § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě Věra Váchová, narozená dne 18. 10. 1931, a Ing. Zdeněk Hlaváč, narozený dne 12. 5. 1927, každý ideální polovinou, nejsou vlastníky v nich uvedených nemovitostí v katastrálním území Malešice, a to: rozhodnutím sp. zn. PÚ 1171/99 ze dne 26. 5. 1999 dle pozemkového katastru (dále též jen „PK“) části pozemku parcelní číslo 736 o výměře 18 310 m² (dle katastru nemovitostí /dále též jen „KN“/ parcelní čísla 969/1, 969/2 a 969/3); rozhodnutím spisové značky PÚ 1172/99 ze dne 26. 5. 1999 ve znění oznámení o opravě písařské chyby PÚ 1172/99 ze dne 25. 6. 1999 dle PK části pozemku parcelní číslo 616 o výměře 104 m² (dle KN parcelní číslo 616/3, 616/4, část 211/3 a 617/2), dle PK části pozemku parcelní číslo 618 o výměře 149 m² (dle KN parcelní číslo 618/3, 618/4 a část 619/1, 619/2), dle PK části pozemku parcelní číslo 623 o výměře 998 m², později přecíslovaného na 623/1 (dle KN části parcelních čísel 623/2, 623/3, 624/7, 625/2, 625/3, 624/3, 625/10, 623/6 a celá 623/5), dle PK části pozemku parcelní číslo 906 o výměře 1 475 m² (dle KN části parcelních čísel 904/3 a 904/14); rozhodnutím spisové značky PÚ 1172/99/2 ze dne 24. 11. 1999 dle PK pozemku parcelní číslo 836 o výměře 5 983 m² (dle KN část parcelního čísla 806/18), dle PK pozemku parcelní číslo 838 o výměře 8 265 m² (dle KN část parcelního čísla 806/18), dle PK pozemku parcelní číslo 858 o výměře 6 485 m² (dle KN části parcelních čísel 806/528, 806/18, 806/557, 806/571, 806/570, 806/527, 806/526, 806/741, 806/347), dle PK pozemku parcelní číslo 863 o výměře 19 301 m² (dle KN části parcelních čísel 806/18 a 806/473), dle PK části pozemku parcelní číslo 867 o výměře 2 794 m² (dle KN části parcelních čísel 806/18, 806/472 a 806/473); rozhodnutím spisové značky PÚ 208/00 ze dne 13. 10. 2000 dle PK části pozemku 752 o výměře 2 072 m², rozhodnutím č. j. PÚ 1017/00/1 ze dne 23. 3. 2001 dle PK části pozemku parcelní číslo 747 o výměře 2 072 m² a dle PK části pozemku parcelní číslo 752 o výměře 1 421 m² (dle KN celá parcelní čísla 755/10, 747/3, 752/7, 755/14, 752/2, 755/9, 755/16, 755/17 a část

parcelních čísel 747/4, 755/2 a 755/3); rozhodnutím č. j. PÚ 933/02 ze dne 28. 5. 2002 dle PK části pozemku parcelní číslo 751 o výměře 10 786 m² (*viz citovaná rozhodnutí*).

6. Dále uvedenými rozhodnutími Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha má soud prokázáno, že bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona o půdě, že oprávněné osoby, jimiž jsou podle § 4 odst. 1 a § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě Věra Váchová, narozená dne 18. 10. 1931, a Ing. Zdeněk Hlaváč, narozený dne 12. 5. 1927, každý ideální polovinou, nejsou vlastníky v nich uvedených nemovitostí v katastrálním území Malešice, a to: rozhodnutím č. j. PÚ 1040/03/3 ze dne 28. 11. 2003 dle PK části pozemku parcelní číslo 864 o výměře 3 702 m², dle PK části pozemku parcelní číslo 865 o výměře 741 m², dle PK části pozemku parcelní číslo 870 o výměře 2 703 m², dle PK části pozemku parcelní číslo 871 o výměře 1 296 m² a dle PK části pozemku parcelní číslo 872 o výměře 1 265 m², rozhodnutím č. j. PÚ 292/91 ze dne 1. 4. 2004 ve znění opravného rozhodnutí č. j. PÚ 292/91/8 ze dne 26. 7. 2012 dle PK části pozemku parcelní číslo 864 o výměře 7 451 m² (dle KN parcelní čísla 864/2, 864/3, 864/4 a 864/5), dle PK části pozemku parcelní číslo 865 o výměře 2 132 m² (dle KN parcelní číslo 865 a části parcelních čísel 870/2 a 872/1), dle PK části pozemku parcelní číslo 870 o výměře 5 443 m² (dle KN parcelní číslo 870/1 a části parcelních čísel 870/2, 871/1 a 872/1), dle PK části pozemku parcelní číslo 871 o výměře 3 914 m² (dle KN části parcelních čísel 871/1, 871/2 a 872/1) a dle PK části pozemku parcelní číslo 872 (dle KN části parcelních čísel 871/1, 871/2 a 872/1) o výměře 5 894 m² (*viz citovaná rozhodnutí*).
7. Dále uvedenými rozhodnutími Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha má soud prokázáno, že bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona o půdě, že oprávněná osoba, kterou je dle § 4 odst. 1 a § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě Věra Váchová, narozená dne 18. 10. 1931, ideální polovinou, a dědici oprávněné osoby, kterými jsou dle § 4 odst. 1 a § 4 odst. 2 písm. c) ve spojení s § 4 odst. 4 zákona o půdě Václav Hlaváč, narozený dne 3. 5. 1961, a Ing. Jan Hlaváč, každý ideální čtvrtinou, nejsou vlastníky v nich specifikovaných nemovitostí v katastrálním území Malešice, a to: rozhodnutím č. j. PÚ 292/91/1 ze dne 26. 8. 2008 dle KN pozemku parcelní číslo 752/1 o výměře 10 310 m² (dle PK části pozemků parcelní číslo 751 a 752), dle KN pozemku parcelní číslo 752/8 o výměře 6 857 m² (dle PK část parcelního čísla 752), dle KN pozemku parcelní číslo 752/48 o výměře 91 m² (dle PK část parcelního čísla 752), dle KN pozemku parcelní číslo 752/49 o výměře 765 m² (dle PK části pozemků parcelní číslo 751 a 752); rozhodnutím č. j. PÚ 292/91/4 ze dne 13. 8. 2010 dle PK části pozemku parcelní číslo 675 o výměře 2 084 m² (dle KN parcelní číslo 680/11 a části parcelních čísel 680/2, 680/7, 680/19 a 680/24); rozhodnutím č. j. PÚ 292/91/6 ze dne 24. 7. 2012 dle PK části pozemku parcelní číslo 747 o výměře 11.579 m² (dle KN části parcelních čísel 753/4 a 753/5) a dle PK části pozemku parcelní číslo 751 (dle KN část parcelního čísla 753/3) o výměře 16 m² (*viz citovaná rozhodnutí*).
8. Dále uvedenými rozhodnutími Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu má soud prokázáno, že bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona o půdě, že oprávněná osoba, kterou je podle § 4 odst. 1 a § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě Věra Váchová, narozená dne 18. 10. 1931, ideální polovinou, a dědici oprávněné osoby, kterými jsou dle § 4 odst. 1 a § 4 odst. 2 písm. c) ve spojení s § 4 odst. 4 zákona o půdě Václav Hlaváč, narozený dne 3. 5. 1961, a Ing. Jan Hlaváč, každý ideální čtvrtinou, nejsou vlastníky v nich specifikovaných nemovitostí v katastrálním území Malešice, a to: rozhodnutím č. j. PÚ 292/91/11 ze dne 25. 9. 2013 dle PK části pozemku parcelní číslo 694 o výměře 2 732 m² (dle KN části pozemků parcelní číslo 721/7, 721/23 a 721/27) a dle PK části pozemku parcelní číslo 695 (dle KN části pozemků parcelní číslo 721/7, 721/21, 721/23, 721/24, 721/27 a celé 721/22 a 721/56) o výměře 3 200 m²; rozhodnutím č. j. PÚ 292/91/12 ze dne 29. 10. 2013 dle PK části pozemku parcelní číslo 694 o výměře 490 m² (dle KN části parcelních čísel 721/1, 721/34 a 721/35) a dle PK části pozemku parcelní číslo 695 (dle KN části pozemků parcelní číslo 721/1 a 721/35) o výměře 615 m² (*viz citovaná rozhodnutí*).

9. Dále bylo v roce 2016 níže uvedenými rozhodnutími Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona o půdě, že dědici oprávněných osob, jimiž jsou podle § 4 odst. 4 zákona o půdě žalobkyně, ideální polovinou, a Václav Hlaváč, narozený dne 3. 5. 1961, a Ing. Jan Hlaváč, každý ideální čtvrtinou, nejsou vlastníky v nich specifikovaných nemovitostí v katastrálním území Malešice, a to: rozhodnutím č. j. PÚ 292/91/16 ze dne 13. 4. 2016 dle PK části pozemku parcelní číslo 694 o výměře 2 117 m² (dle KN části pozemků parcelní číslo 970/1, 970/5, 970/99, 970/100 a 970/104) a dle PK části pozemku parcelní číslo 695 o výměře 1 787 m² (dle KN části pozemků parcelní číslo 970/1, 970/5 a 970/100), rozhodnutím č. j. PÚ 292/91/17 ze dne 13. 4. 2016 dle PK pozemku parcelní číslo 347 o výměře 1 308 m² (dle KN části pozemků parcelní číslo 806/168, 806/311, 806/454 a 968), dle PK pozemku parcelní číslo 687 o výměře 17 505 m² (dle KN části pozemků parcelní číslo 686/1, 686/2, 686/4, 686/9, 970/82, 970/83, 970/84), dle PK pozemku parcelní číslo 706 o výměře 908 m² (dle KN části pozemků parcelní číslo 720/9, 721/1, 721/39, 721/42 a 723/4), dle PK pozemku parcelní číslo 724 o výměře 836 m² (dle KN pozemek parcelní číslo 719/8 a části pozemků parcelní číslo 723/4 a 723/6), dle PK části pozemku parcelní číslo 749 o výměře 8 697 m² (dle KN pozemky parcelní číslo 749/5 a 749/7), dle PK části pozemku parcelní číslo 757 o výměře 3 012 m² (dle KN části pozemku parcelní číslo 757/2) a dle PK pozemku parcelní číslo 763 o výměře 7 023 m² (dle KN části pozemků parcelní číslo 723/2, 723/65, 723/68, 723/70, 723/71, 723/157, 723/173, 723/174, 763/1, 764/2, 764/5, 764/11, 764/12, 764/14, 793/4, 793/5, 793/72, 793/73, 793/102 a pozemky parcelní číslo 723/66, 723/67, 723/69 a 723/72), rozhodnutím č. j. PÚ 292/91/18 ze dne 18. 4. 2016 dle PK části pozemku parcelní číslo 751 o výměře 1 834 m² (dle KN část pozemku parcelní číslo 752/5) a dle PK části pozemku parcelní číslo 752 o výměře 6 348 m² (dle KN části pozemků parcelní číslo 752/5, část 914/2, část 914/3 a pozemky parcelní číslo 752/16 a 752/31), rozhodnutím č. j. PÚ 292/91/19 ze dne 19. 4. 2016 dle PK pozemku parcelní číslo 619 o výměře 727 m² (dle KN část pozemků parcelní číslo 208/1, 619/1, 619/2 a 625/7 a pozemky parcelní 619/3, 619/4 a 619/5) a rozhodnutím č. j. PÚ 292/91/20 ze dne 27. 4. 2016 dle PK části pozemku parcelní číslo 749 (dle KN pozemky parcelní číslo 749/3 a 749/9) o výměře 9 096 m².
10. Ze všech uvedených rozhodnutí má soud prokázáno, že právní předchůdkyně žalobkyně jako oprávněná osoba podle zákona o půdě uplatnila restituční nárok na vydání odňatých pozemků. Dle citovaných rozhodnutí shora uvedené pozemky, respektive jejich části, nebylo možné vydat z důvodu existence překážek uvedených v ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě. Bylo proto rozhodnuto, že oprávněným osobám, resp. jejich dědicům, přísluší náhrada v podobě nároku na vydání náhradního pozemku, případně finanční náhrada.
11. Z usnesení Okresního soudu v Příbrami ze dne 2. 11. 2015, č. j. 25 D 608/2015-338, které nabylo právní moci dne 2. 11. 2015, má soud prokázáno, že ve věci dodatečného projednání dědictví po Věře Váchové, narozené dne 18. 10. 1931, zemřelé 17. 5. 2015, bylo potvrzeno nabytí dědictví jedinou dědičkou žalobkyní, podle níž žalobkyně jako dědic ze zákona v první dědické skupině nabyla polovinu restitučního nároku vedeného u Pozemkového fondu České republiky dle zákona o půdě za nevydané pozemky.
12. Z výměřů Ústředního národního výboru hl. m. Prahy ze dne 6. 5. 1952, ze dne 6. 5. 1952 zn. 6243-XI/17-49-IX, ze dne 30. 4. 1954 zn. 613-2- 54-496, z rozhodnutí Ústředního národního výboru hl. m. Prahy ze dne 5. 11. 1954 má soud prokázáno, že bylo dle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě, rozhodnuto tak, že stát vykupuje mimo jiné ideální polovinu pozemků v katastrálním území Malešice číslo katastru 347, 616, 623, 675, 694, 706, 724, 736, 747, 749, 751, 752, 757, 763, 836, 858, 863 a 906 ve vlastnictví Zdeňky Hlaváčové, a dále ideální 476/1000 pozemků v katastrálním území Malešice, vlastnický připsaných Zdeňce Hlaváčové ideální polovinou a Věře Hlaváčové a Zdeňku Hlaváčovi po ideální čtvrtině, číslo katastru 618, 619, 687, 695, 838, 867, 870 a 872. O náhradě za vykoupěnou půdu mělo být rozhodnuto samostatně. Výměř ze dne 6. 5. 1952 byl následně zrušen výměřem Ústředního národního výboru hl. m.

Prahy ze dne 30. 4. 1954, jímž bylo dle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě, rozhodnuto o výkupu mimo jiné pozemků v katastrálním území Malešice číslo katastru 347, 616, 623, 675, 694, 706, 724, 736, 747, 749, 751, 757, 763, 836, 858, 863, 864, 865 a 871, vše vedené jako role, z vlastnictví Zdeňky Hlaváčové a z pozůstalosti po Anně Rubešové po ideální polovině, a dále o výkupu pozemků číslo katastru 618, 687, 695, 838, 870 a 872 rovněž vedených jako role z vlastnictví Zdeňky Hlaváčové v rozsahu ideální poloviny a z vlastnictví Zdeňka Hlaváče a Věry Váchové po ideální čtvrtině. O náhradě za vykoupenou půdu mělo být rozhodnuto samostatně. Administrativním nedopatřením nebyl uveden mezi vykupovanými pozemky ve výměru ze dne 30. 4. 1954 pozemek číslo katastru 619, zahrada, jenž byl doplněn dne 5. 11. 1954.

13. Ze sdělení Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy v době odnětí uvedených pozemků bylo území regulováno, pokud jde o pozemky PK 747, 749, 751 v katastrálním území Malešice, přehledným regulačním a zastavovacím plánem pro část území Prahy XIII (Strašnic, Hostivaře a Záběhlic) mezi státní silnicí Černokosteckou a tělesem státní dráhy, s přílehlými částmi Prahy XI – Malešic a Štěrbol, měřítko 1:2880, Státní regulační komise pro Prahu a okolí, jenž byl vyložen od 14. 12. 1935 do 10. 1. 1936, potvrzen ministerstvem veřejných prací dne 18. 1. 1938 a je podepsán ministrem Janem Dostálkem, na jehož základě byly uvedené pozemky určeny k zastavění průmyslovou výrobou (dále též „*jižní regulační plán*“). Toto využití dokládají také zákresy v Mapě stopcen stavebních pozemků evidující výši cen stanovenou podle nařízení předsedy vlády č. 175/1939 (Sdělení Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy, detail dokumentu z internetových stránek IPR). Území, do něhož spadaly ostatní výše uvedené pozemky odňaté výměrem Ústředního národního výboru hl. m. Prahy ze dne 30. 4. 1954 bylo v daném období regulováno „Návrhem přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XI - (Malešice) s přílehlými částmi Prahy IX - (Hloubětín), Prahy XI - (Hrdlořezy) a Prahy XIII – (Strašnice), mezi státními silnicemi českobrodskou a černokosteckou (resp. třídami Poděbradovou a maršála Foche), východně od ulice Mladoňovi. Měřítko 1:2280.“ Státní regulační komise pro Prahu a okolí. Plán byl vyložen dne 18. 3. 1938, revers dokumentu archivovaného ve spisovně Institutu plánování a rozvoje nese nápis „Nepotvrzen 1938“ (Sdělení Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy, detail dokumentu z internetových stránek IPR), (dále též „*severní regulační plán*“). Dle uvedeného návrhu byly pozemky PK 347, 616, 618, 619, 623, 836, 838, 858 a 864 v katastrálním území Malešice určeny k souvislému zastavění bytovými nebo rodinnými domy a komunikacemi, pozemek PK 763 byl určen k zastavění průmyslovou výrobou, pozemky PK 863, 865, 867, 870, 871, 872 a 906 v katastrálním území Malešice byly částečně určeny k zastavění průmyslovou výrobou. Uvedené využití potvrzují také zákresy v Mapě stopcen stavebních pozemků evidující výši cen stanovenou podle nařízení předsedy vlády č. 175/1939. Pozemky PK 675, 687, 694, 695, 706, 724 a 736 v katastrálním území Malešice nebyly určeny k zastavění. Jiná dobově platná územně plánovací dokumentace k předmětným pozemkům není k datům 6. 5. 1952 a 30. 4. 1954 evidována.
14. Z článku Historické regulační plány z internetových stránek Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy vyplývá, že Státní regulační komise projednala 124 návrhů regulačních plánů, z nichž 70 bylo potvrzeno Ministerstvem veřejných prací a tím nabylo právní moci. Do roku 1939, kdy komise zanikla, se nepodařilo projednat plány pro všechna území.
15. Ze zápisu sepsaného o stavební komisi konané dne 19. 6. 1950 v Praze, jejímž předmětem bylo povolení výstavby bytového domu v ulici Nad Vodovodem v Malešicích, má soud prokázáno, že uvedené území bylo v daném období regulováno potvrzeným přehledným plánem (Zápis sepsaný o stavební komisi), přičemž se jedná o území spadající do území regulovaného Návrhem přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XI s přílehlými částmi Prahy IX, Prahy XI a Prahy XIII (patrně mj. z grafického znázornění rozložení oceňovaných pozemků v příloze znaleckého posudku doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc., č. znal. deníku 2345/04/2017 a zákresu ulic do Přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XI – (Malešice) v příloze 4.6 dodatku č. 2 k uvedenému znaleckému posudku).

16. Ortofotografické letecké snímky zachycující výstavbu v letech 1945 a 1953 na území regulovaném oběma uvedenými přehlednými regulačními a zastavovacími plány (*ortofotografické letecké snímky*), shora uvedené odňaté pozemky nebyly k roku 1953 zastavěny (*ortofotomapy ve Stavebně technické dokumentaci*).
17. Směrný územní plán Prahy z roku 1955 určil oblast Malešického města jako nejkapacitnější pro soustředěnou bytovou výstavbu v I. etapě výstavby města. V roce 1958 byl Radě Ústředního národního výboru předložen ke schválení program výstavby pro podrobný územní plán Malešického města s tím, že po jeho potvrzení Státním výborem pro výstavbu měl odbor výstavby zajistit urychlené dokončení návrhu podrobného územního plánu Malešického města. Dle Návrhu na schválení programu výstavby pro podrobný územní plán Malešického města vypracovaného Odborem pro výstavbu rady Ústředního národního výboru datovaného 24. 6. 1958, opatřeném razítkem „K schválení“, bylo, pokud jde o územní plány v řešené oblasti, území Strašnic a Malešic rozstavěno podle plánu Státní regulační komise z roku 1938 s tím, že tento plán je dodnes platným regulačním plánem. Řešená oblast zahrnovala vzhledem k jejímu celkovému vymezení i konkrétně zmiňovaným ulicím a místům (např. Počernická, V úžlabině, Tuklatská, U krbu, Třebešín) též území regulované přehledným regulačním a zastavovacím plánem pro část území Prahy XI s přilehlými částmi Prahy IX, Prahy XI a Prahy XIII. Uvádí se zde, že navrhované zastavění rodinnými domy je neekonomické a v rozporu se směrným plánem z roku 1955, který navrhuje na vhodných místech koncentrovanější vyšší zástavbu. Byla vypracována územní studie jako podklad pro urbanistickou soutěž a autoři nejvýše oceněného návrhu byli pověřeni vypracováním podrobného územního plánu. Navrhovalo se uložit odboru pro výstavbu, aby po potvrzení tohoto programu Státním výborem pro výstavbu zajistil urychlené dokončení návrhu podrobného územního plánu Malešického města (Návrh odboru výstavby rady ÚNV, viz též zákresu ulic do Přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XI – (Malešice) v příloze 4.6 dodatku č. 2 ke znaleckému posudku doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc., pokud jde o polohu ulic).
18. Z rozhodnutí Odboru výstavby Obvodního národního výboru v Praze 10 ze dne 22. 1. 1969 č.j. výst. 206/69 má soud prokázáno, že pozemek dle PK parcelní číslo 752 v katastrálním území Malešice byl vyvlastněn p. Zdeňku Hlaváčovi a Věře Váchové vyvlastňovacím rozhodnutím Odboru výstavby Obvodního národního výboru v Praze 10 ze dne 22. 1. 1969 na základě žádosti a ve prospěch Československého státu zastoupeného Inženýringem stavebních závodů Praha z důvodu, že je pozemku třeba k uskutečnění průmyslové výstavby a komunikace, k uskutečnění státního plánu rozvoje národního hospodářství. Rozhodnutí nabylo právní moci 15. 3. 1969.
19. Dne 25. 4. 1960 bylo rozhodnuto k žádosti Autoopravny, podnik hl. m. Prahy, ze dne 3. 9. 1959 Hospodářským odborem Obvodního národního výboru v Praze 10 o vyčlenění pozemků kat. číslo 749, 751, 752 a 4079 z plánu zemědělské výroby s platností od 1. 10. 1960 (*rozhodnutí ze dne 25. 4. 1960 zn. 5186/1959-zem.83/1960*).
20. Dne 14. 5. 1968 bylo Odborem územního plánování a architektury Národního výboru hlavního města Prahy vydáno rozhodnutí o umístění stavby servisu a opravy osobních automobilů v Praze 10 na pozemcích kat. č. 4079, 72 a 752 v katastrálním území Malešice. Předmětná stavba měla být původně realizována podle rozhodnutí vydaného 21. 9. 1959, o jehož prodloužení bylo požádáno v roce 1964, avšak ke stavbě nedošlo. Podkladem rozhodnutí byl mimo jiné podrobný územní plán průmyslové oblasti Malešice – Hostivař schválený radou Národního výboru hlavního města Prahy v roce 1966, zastavovací studie konzultovaná v uvedeném odboru v roce 1967, projektový úkol se souborným posudkem plánovacím orgánem Národního výboru hlavního města Prahy ze dne 16. 10. 1967, protokol o výběru staveniště ze dne 13. 10. 1967 a schvalovací protokol investice odboru investiční výstavby Národního výboru hlavního města Prahy z 30. 11. 1967. Staveniště bylo vyjmuta z výrobního plánu zemědělského, pozemek byl ještě veden jako zemědělská půda. Stavba byla umístěna v průmyslovém staveništním bloku, v němž sousední investoři zajistili realizaci prodloužení inženýrských sítí a komunikací (*Územní rozhodnutí o umístění*

stavby ze dne 14. 5. 1968 č.j. OÚPA 1992-4750 68 uložené v archivu stavebního odboru Úřadu městské části Praha 10).

21. Stavební závody Praha, Inženýring, odštěpný závod, požádal Státní notářství pro Prahu 2 dopisem ze dne 15. 8. 1968 o urychlené dodatečné projednání pozemku 752 v katastrálním území Malešice, který nebyl projednán v pozůstalostním řízení po Zdeňce Hlaváčové, a je nutno jej získat pro staveniště vyvlastněním (*žádost ze dne 15. 8. 1968*).
22. Odbor výstavby Obvodního národního výboru v Praze 10 vydal dne 28. 8. 1969 rozhodnutí o přípustnosti stavby Československých automobilových opraven v Praze 10 Malešicích, o jejímž umístění bylo rozhodnuto výše uvedeným územním rozhodnutím (*rozhodnutí Odbor výstavby ONV v Praze 10 o přípustnosti stavby ze dne 28. 8. 1969, uložené v archivu stavebního odboru Úřadu městské části Praha 10*).
23. Odbor územního plánování a architektury Národního výboru hl. m. Prahy vydal dne 11. 4. 1972 pod č. j. OÚPA-NVP-2810/72 rozhodnutí o umístění stavby servisu a opravy osobních automobilů v Malešicích na pozemcích č. kat. 752 a 4079, v němž odkazuje na předešlá věcně shodná rozhodnutí z roku 1959 a z roku 1968 č. j. OÚPA – 1992/68, jejichž platnost prošla. Odbor výstavby Obvodního národního výboru v Praze 10 vydal dne 24. 5. 1972 rozhodnutí o přípustnosti stavby Československých automobilových opraven v Praze 10 - Malešicích, jímž bylo současně zrušeno rozhodnutí o přípustnosti stavby vydané tímž orgánem 28. 8. 1969. Rozhodnutí bylo obsahově shodné s rozhodnutím ze dne 28. 8. 1969 (*viz rozhodnutí č.j. PÚ 292/91/1 z 26. 8. 2008*).
24. Ze žádosti Státního plemenářského statku n.p. ze dne 6.11.1954 má soud prokázáno, že požádal o přiděl bližší specifikovaných nemovitostí v k.ú. Malešice vykoupených z majetku mj. Zdeňka Hlaváče, uvedených ve vložce č. 4, 6, 50, 143, 549 pozemkové knihy. Dnem 7.12.1957 je datován přiděl nemovitostí v k.ú. Malešice Státnímu plemenářskému statku n.p. dle zák.č. 46/1948 Sb., a to pozemků v knihovní vložce č. 4, 6, 50, 143 a 549.
25. Žalobce předložil znalecký posudek č. 2345/04/2017 ze dne 30. 1. 2017, vypracovaný znalcem Doc. Ing. Jaromírem Ryskou, CSc., z něhož vyplývá, že hodnota nevydaných pozemků činí 38 386 960 Kč (čtvrtina 9 596 740 Kč). Znalec vycházel z dobových dokumentů (získaných z IPR Praha) a pozemky ocenil podle toho, zda dle dobové územně plánovací dokumentace (jižní a severní regulační plán) byly pozemky určeny k zastavění či nikoliv. V dodatku č. 1 ke znaleckému posudku ze dne 14. 6. 2017, znalec učinil závěr, že území určená k zastavění komunikacemi v regulačních plánech vyhotovených v letech 1938 byly plochy určené k zastavění, a proto v rámci ocenění jsou považovány jako plocha k zastavění. Dodatek č. 2 ke znaleckému posudku ze dne 12. 2. 2018, znalec vypracoval za účelem popisu postupu stanovení ploch parcel určených k zastavění, když vycházel z použitelnosti severního regulačního plánu. Argumentoval tím, že IPR Praha na tento plán jako na jediný dohledatelný k datu 30. 4. 1954 odkázal, že v návrhu Rady ÚNV na schválení programu výstavby pro podrobný územní plán Malešického města z 24. 6. 1958 je v odůvodnění přímý odkaz na regulační plán z roku 1938 pro oblast Strašnice a Malešice (v textu bod 3/ Územní plány v řešené oblasti: „Oblast Strašnic a Malešic je rozestavěn podle plánu Státní regulační komise z r. 1938. Tento plán je až dodnes platným regulačním plánem“), že z ortografických leteckých snímků zachycujících postup zástavby v k. ú. Malešice v letech 1945 – 1953 lze dovodit, že se podle severního regulačního plánu i skutečně postupovalo. Použitelnost označeného plánu lze dovodit dále z toho, že v zápise Obvodního národního výboru v Praze z 19. 6. 1950, který se týká výstavby jednoho z bytových domů na parc. č. 806 v k. ú. Malešice (v ulici Nad Vodovodem), je uvedeno, že území je regulováno potvrzeným přehledným plánem, že ve sdělení Ministerstva zemědělství ze dne 18. 12. 1947, č. j. Čst. 7869-2/47 o prohlášení stavebního obvodu na části pozemku PK 238/1v Malešicích, se uvádí, že obvod se podrobuje zásadám, které jsou obsaženy v regulačním plánu z roku 1938. U pozemku PK parc. č. 752 znalec vycházel z toho, že tento pozemek byl výslovně vyvlastněn za účelem výstavby, tomuto účelu

odpovídalo i jeho zařazení do směrného územního plánu hl. m. Prahy účinného od 22. 4. 1964 (spadal do funkčních ploch těžby a průmyslu a v severní části do plochy komunikace I. třídy). Znalec vycházel ze zákresů katastrální mapy do shora uvedených regulačních a zastavovacích plánů z roku 1938, pokud jde o pozemek dle PK 752, směrného územního plánu platného od roku 1964, kdy s ohledem na vyvlastňovací rozhodnutí, územní rozhodnutí ze dne 14. 5. 1968, rozhodnutí o přípustnosti stavby ze dne 28. 6. 1969 a kolaudační rozhodnutí 29. 6. 1978 se jednalo o pozemek, který byl ke dni 22. 1. 1969 určený k výstavbě průmyslového areálu, která se následně realizovala.

26. Žalovaná oceňovala restituční nárok žalobkyně na základě výše uvedených rozhodnutí Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy, Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha a Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu částkou celkem 250 770,15 Kč.
27. Žalovaná předložila k ocenění nevydaných pozemků následující znalecké posudky. Znaleckým posudkem Ing. Pavla Čoudka č. 1221 - 101 - 02/2008 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 9) stanovena na částku 104 530 Kč. Znaleckým posudkem Ing. Zdeňka Tomíčka č. 9419 -339 - 2016 ze dne 18. 10. 2016 byla hodnota pozemku nevydaného správním rozhodnutím ad 17) stanovena na částku 182 372 Kč. Znaleckými posudky Daniely Raškové ze dne 4. 4. 2017, č. 3153/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 12) stanovena na částku 27 287,20 Kč, č. 3154/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 13) stanovena na částku 5 083 Kč, č. 3155/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 14) stanovena na částku 17 958,40 Kč, č. 3156/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 15) stanovena na částku 195 297,80 Kč, č. 3157/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 10) stanovena na částku 8 752,80 Kč, č. 3158/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 4) stanovena na částku 12 017,60 Kč, č. 3159/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 6) stanovena na částku 46 102,80 Kč, č. 3160/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 16) stanovena na částku 34 227,60 Kč, č. 3161/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 11) stanovena na částku 48 699 Kč, č. 3162/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 5) stanovena na částku 18 696,20 Kč, č. 3163/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 8) stanovena na částku 114 236,40 Kč, č. 3164/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 7) stanovena na částku 51 447,10 Kč, č. 3165/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 3) stanovena na částku 177 335 Kč, č. 3166/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 2) stanovena na částku 11 332,70 Kč, č. 3167/2017 byla hodnota pozemků nevydaných správním rozhodnutím ad 1) stanovena na částku 80 051,60 Kč. Nárok ze správních rozhodnutí ad 1) až ad 17) byl oceněn na částku 1 135 417,20 Kč (čtvrtina 283 854,30 Kč). Znalecké posudky vychází při oceňování z charakteru pozemků evidovaného ke dni odnětí.
28. Zdeněk Hlaváč požádal dopisem ze dne 20. 10. 1992 Pozemkový fond o bezúplatný převod jiných pozemků ve vlastnictví státu za pozemky nevydané. Žádost byla zaevidována s tím, že právním podkladem pro vydání náhradních (částí) pozemků je pravomocné rozhodnutí příslušného pozemkového úřadu, kde jsou uvedeny pozemky nebo jejich části, které se oprávněným osobám nevydávají (*dopis ze dne 15. 9. 1993*).
29. Zdeněk Hlaváč požádal dne 15. 8. 2005 jako oprávněná osoba o úplatný převod tří pozemků podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/1999 Sb., a to pozemků parcelní číslo 751/189 a 751/191 v obci Praha v katastrálním území Koloděje a parcelní číslo 198/2 v obci Praha v katastrálním území Šeberov. Vzhledem k výši nabídky nebyl úspěšný (žádosti oprávněné osoby, protokol z vyhodnocení výzev, přehled nároků). Pokud jde o pozemek parcelní číslo 751/189, činila

minimální cena 61 240 Kč, právní předchůdce žalobkyně uplatnil na požadovaný pozemek nárok ve výši 54 056 Kč, s nabídkou 610 000 Kč se umístil na čtvrtém místě, nejvyšší nabídka činila 1 110 000 Kč, v případě pozemku parcelní číslo 751/191 činila minimální cena 80 480 Kč, právní předchůdce žalobkyně uplatnil na pozemek restituční nárok 80 480 Kč, s nabídkou 800 000 Kč se umístil na sedmém místě, nejvyšší nabídka činila 2 300 000 Kč (*žádosti oprávněné osoby, protokol z vyhodnocení výzev, přehled nabídek na CD*).

30. Právní předchůdkyně žalobkyně požádala prostřednictvím Ing. Jana Hlaváče žalovanou, aby učinila odpovídající nabídku náhradních pozemků, které budou svým charakterem odpovídat pozemkům, které nebyly vydány. Na to byla žalovanou odkázána na veřejné nabídky pozemků, přičemž mu bylo sděleno, že ke dni 12. 5. 2014 eviduje žalovaná jeho restituční nárok ve výši 293 122,70 Kč (*vyjádření Státního pozemkového úřadu k žádosti o poskytnutí náhradních pozemků podle zákona č. 229/1991 Sb. ze dne 12. 5. 2014*).
31. Dopisem ze dne 6. 8. 2015 doručeným Státnímu Pozemkovému úřadu dne 7. 8. 2015 vyzvala právní předchůdkyně žalobkyně prostřednictvím Ing. Jana Hlaváče a Václava Hlaváč Státní pozemkový úřad, aby jí nabídl adekvátní náhradní pozemky k uspokojení restitučních nároků ve výši dle předložených posudků Ing. doc. Jaromíra Rysky, Csc., ze dne 24. 11. 2014, číslo znaleckého deníku 2263/41/I/2014, 2263/41/II/2014, 2263/41/III/2014, 2263/41/IV/2014, 2263/41/V/2014 a 2263/41/VI/2014, jimiž byly restituční nároky rodiny žalobkyně oceněny celkem částkou 24 457 630 Kč. Namítali, že jsou odkazováni na veřejné nabídky, avšak v nich se velikostně a kvalitativně srovnatelné pozemky v lokalitě, k níž se váží zájmy rodiny, prakticky nevyskytují, byť netrvají na tom, aby pozemky byly výlučně na území Prahy. Poukázali též na předchozí neúspěšnou účast právního předchůdce ve veřejných nabídkách, pokud jde o pozemky v katastrálním území Koloděje a Šeberov. Uvedli, že veřejnou nabídku pozemků považují nedostatečnou. Požádali Státní pozemkový úřad o zaevidování restitučního nároku rodiny žalobkyně v celkové výši 24 457 630 Kč s tím, že dle dostupných přehledů nároků jsou Státním pozemkovým úřadem evidovány nároky Ing. Jana Hlaváče a Václava Hlaváče ve výši 143 306,20 Kč a Věry Váchové ve výši 352 782,40 Kč, celkem tedy 639 394,80 Kč (*dopis ze dne 6. 8. 2015*).
32. Uvedené posudky Ing. doc. Jaromíra Rysky, Csc., ze dne 24. 11. 2014 vycházely ze stavu pozemků ke dni 24. 6. 1991 (posudky Ing. doc. Jaromíra Rysky, Csc., ze dne 24. 11. 2014, číslo znaleckého deníku 2263/41/I/2014, 2263/41/II/2014, 2263/41/III/2014, 2263/41/IV/2014, 2263/41/V/2014 a 2263/41/VI/2014).
33. Pozemkový fond České republiky a Státní pozemkový úřad v období od roku 2008 do roku 2012 adresovaly celkem osmnáct žádostí Útvaru rozvoje hl. m. Prahy a jeho nástupci, Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy, týkajících se poskytnutí územně plánovací dokumentace v období let 1935 až 1970, na které jim bylo odpovězeno sdělením doplněným kopiemi požadovaných regulačních a zastavovacích plánů Státní regulační komise pro Prahu a okolí, případně následující dostupné územně plánovací dokumentace zpracované pro území hlavního města Prahy nebo její části (Sdělení Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy č. j. 13560/2017). Ohledně pozemků, které nebyly vydány rodině žalobkyně, neobdržel Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy od Státního pozemkového úřadu, jeho právního předchůdce ani zástupce žádost o informaci či poskytnutí územně plánovací dokumentace k datům 6. 5. 1952, 30. 4. 1954 či 22. 1. 1969 (*Sdělení Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy ze dne 21. 11. 2017 č. j. 13559/2017*).
34. Ve Středočeském kraji byly zahrnuty v nabídce dle zákona o půdě mimo jiné dne 30. 11. 2000 pozemek parcela PK 430/1 v katastrálním území Přezletice o výměře 31,8925 ha, jednalo se o přístupný pozemek nezatížený nájmem s cenou 2 821 577,75 Kč (*CD s přehledem nabídek*), dne 4. 9. 2001 v katastrálním území Dobříč u Prahy v okrese Praha-západ pozemek parcelní číslo 154/1 o výměře 16,2516 ha zatížený nájmem s cenou 853 209 Kč (*CD s přehledem nabídek*) a

pozemek parcelní číslo 169/1 o výměře 6,1454 ha zatížený nájmem s cenou 54 698 Kč (*CD s přehledem nabídek*).

35. V Praze byly zahrnuty v nabídce dle zákona o půdě mimo jiné dne 31. 8. 2000 v katastrálním území Točná pozemek parcela PK 147 o výměře 2,3018 ha, přístupný, nezatížený nájmem, cena 77 328,30 Kč, pozemek parcelní číslo 850 o výměře 15,0375 ha, přístupný, nezatížený nájmem, cena 593 981,25 Kč, a pozemek parcelní číslo 859 o výměře 5,0652 ha, přístupný, nezatížený nájmem, cena 191 169,80 Kč (*CD s přehledem nabídek*), dne 6. 10. 2010 pozemek parcelní číslo 241/2 o výměře 1,7530 ha v katastrálním území Hájek u Uhříněvsi, zatížený nájmem, cena 95 446 Kč (*CD s přehledem nabídek*), dne 13. 6. 2011 pozemek parcelní číslo 322/1 v katastrálním území Královice o výměře 1,2968 ha bez přístupu (*CD s přehledem nabídek*), dne 17. 5. 2013 pozemek parcelní číslo 1508/16 v katastrálním území Dubeč o výměře 1,2582 ha zatížený nájmem (*CD s přehledem nabídek*), dne 17. 1. 2014 pozemek parcelní číslo 815/83 v katastrálním území Kolovraty o výměře 1,2438 ha bez přístupu (*CD s přehledem nabídek*).
36. V nabídce dle § 7 zákona č. 95/1999 Sb. byly v Praze zahrnuty mimo jiné v nabídce dne 26. 9. 2003 parcela PK 234 v katastrálním území Třeboradice o výměře 1,2052 ha nezatížená nájmem, přístupná, s cenou 142 940 Kč, dne 5. 4. 2005 v katastrálním území Vinoř pozemek parcelní číslo 1556/1 o výměře 14,4256 ha, přístupný, zatížený nájmem, v ceně 1 855 130 Kč (*CD s přehledem nabídek*), dne 20. 10. 2006 v katastrálním území Třeboradice pozemek parcelní číslo 414/16 o výměře 2,537 ha, přístupný, zatížený nájmem, cena 326 260 Kč, pozemek parcelní číslo 414/17 o výměře 2,6990 ha, přístupný, nezatížený nájmem, cena 347 090 Kč, pozemek parcelní číslo 414/18 o výměře 2,3515 ha, bez přístupu, nezatížený nájmem, cena 173 800 Kč, pozemek parcelní číslo 414/19 o výměře 1,0624 ha, přístupný, nezatížený nájmem, cena 136 620 Kč (*CD s přehledem nabídek*), dne 11. 6. 2007 pozemek parcelní číslo 439/141 v katastrálním území Třeboradice o výměře 2,6493 ha, bez přístupu, zatížený nájmem, cena 340 700 Kč, dne 13. 8. 2010 pozemek parcelní číslo 439/142 v katastrálním území Třeboradice o výměře 2,3714 ha, přístupný, zatížený nájmem, cena 355 950 Kč (*CD s přehledem nabídek*), dne 13. 8. 2010 pozemek parcelní číslo 1571 v katastrálním území Vinoř o výměře 6,2422 ha, orná půda, přístupný, zatížený nájmem, cena 1 045 210 Kč (*CD s přehledem nabídek*), dne 5. 10. 2012 v katastrálním území Vinoř pozemek parcelní číslo 1539/10 o výměře 10,5017 ha, přístupný, zatížený nájmem, cena 1 472 450 Kč (*CD s přehledem nabídek*).
37. V roce 2016 se konaly čtyři veřejné nabídky pozemků v Praze dle zákona o půdě. Dne 4. 4. 2016 bylo nabízeno celkem osm pozemků, jednalo většinou o pozemky bez přístupu, zatížené nájmem, část z nich velmi úzkých či malých výměr, a to pozemky parcelní číslo 3968/78 v katastrálním území Horní Počernice o výměře 734 m² bez přístupu, dle územního plánu využitelný jako lesní porost, spadající do systému celoměstské zeleně v ceně 8 279,52 Kč, v katastrálním území Lipence pozemek parcelní číslo 2316/40 o výměře 504 m² zatížený nájmem, jednalo se o úzký pás o šířce 2,6 m nacházející se dle územního plánu v záplavovém území, využitelný jako louka a pastvina, spadající do systému celoměstské zeleně, s cenou 5 191,20 Kč, v katastrálním území Lysolaje pozemek parcelní číslo 484/23 o výměře 347 m² zatížený nájmem, bez přístupu, jednalo se o úzký pás místy široký méně než 1 metr využitelný dle územního plánu jako orná půda, v ceně 2 135,80 Kč, parcelní číslo 484/24 o výměře 51 m² bez přístupu, zatížený nájmem, využitelný dle územního plánu jako orná půda v ceně 313,65 Kč, parcelní číslo 484/25 o výměře 249 m², zatížený nájmem, bez přístupu, ve tvaru úzkého klínu, využitelný dle územního plánu jako orná půda, s cenou 1 531,35 Kč, v katastrálním území Řeporyje pozemek parcelní číslo 1447/38 o výměře 3 655 m², nezatížený nájmem, dle územního plánu využitelný jako orná půda, cena 13 889 Kč, na němž se nachází hranice bilancovaných výhradních ložisek vedených v evidenci zásob, pozemek parcelní číslo 1465/39 o výměře 144 m² bez přístupu, zatížený nájmem, ve tvaru úzkého pásu mající v nejširším místě 4 metry, v nejužším méně než metr, využitelný dle územního plánu jako orná půda, v ceně 547,20 Kč, v katastrálním území Třeboradice parcelní číslo 414/28 o výměře 3 885 m², přístupný po nezpevněné komunikaci, dle územního plánu v

ochranném a bezpečnostním pásmu hlavních energetických liniových staveb, využitelný jako orná půda v ceně 41 763,75 Kč (*nabídky včetně výseku územně plánovací dokumentace a ortofotomapy z katastru nemovitostí, CD s nabídkami*). Dne 13. 6. 2016 bylo nabízeno celkem deset pozemků, z toho tři bez přístupu velmi malých výměr (do 20 m²), další tři zatížené nájmem, z toho jeden bez přístupu, dva přístupné jen po nezpevněné komunikaci, další dva bez faktického přístupu, jeden přístupný jen po nezpevněné komunikaci s částmi za hranicí bilancovaných výhradních ložisek vedených v evidenci zásob a chráněných ložiskových území. Konkrétně se jednalo o pozemky v katastrálním území Benice parcelní číslo 328/9 o výměře 8 897 m², zatížený nájmem, dle územního plánu spadající do území přírodních parků, využitelný jako plocha orné půdy, v ceně 84 572 Kč, v katastrálním území Březiněves, parcelní číslo 438/11 o výměře 18 976 m², zatížený nájmem, přístupný po nezpevněné komunikaci, dle územního plánu využitelný jako orná půda, v ceně 203 992 Kč, v katastrálním území Kolovraty pozemek parcelní číslo 815/65 o výměře 4 442 m² přístupný po nezpevněné komunikaci využitelný jako plocha orné půdy v ceně 38 645 Kč, 818/1 o výměře 6 887 m² částečně za hranicí bilancovaných výhradních ložisek vedených v evidenci zásob, část za hranicí chráněných ložiskových území, v ceně 43 310 Kč, v katastrálním území Řeporyje parcelní číslo 1423/1 o výměře 335 m² zatížený nájmem v ceně 66 185 Kč, parcelní číslo 1447/40 o výměře 9 632 m² v ceně 66 254 Kč a parcelní číslo 1447/42 o výměře 17 992 m² v ceně 110 900 Kč, kdy u obou reálný stav neodpovídá katastrálnímu, chybí zde komunikace, větší části těchto pozemků se nachází za hranicí chráněných ložiskových území, část za hranicí bilancovaných výhradních ložisek vedených v evidenci zásob, část v území přírodního parku, využitelné jako orná půda, pozemek parcelní číslo 1451/10 o výměře 16 m² ve tvaru úzkého pásu, bez přístupu, v ceně 61 Kč, parcelní číslo 1451/8 o výměře 4 m² ve tvaru úzkého klínu, bez přístupu, v ceně 29 Kč, parcelní číslo 1451/9 o výměře 18 m² ve tvaru úzkého pásu, bez přístupu, v ceně 96 Kč (*nabídky včetně výseku územně plánovací dokumentace a ortofotomapy z katastru nemovitostí*). Dne 19. 9. 2016 nabízeno celkem šest pozemků, z toho čtyři velmi malé, tři bez přístupu o výměře do 15 m², z nichž jeden zatížen nájmem, jeden o výměře 84 m² ve tvaru klínu, zatížený nájmem, využitelný jako orná půda, přístupná po nezpevněné komunikaci, dále jeden bez přístupu zatížený nájmem, jeden bez přístupu částečně v ochranném a bezpečnostním pásmu hlavních energetických liniových staveb využitelný jako plocha lesního porostu (*nabídky včetně výseku územně plánovací dokumentace a ortofotomapy z katastru nemovitostí*). Dne 7. 11. 2016 bylo nabízeno celkem šest pozemků, všechny bez přístupu, dva využitelné jako orná půda zatížené nájmem, dva s velmi malou výměrou, a to klín o výměře 62 m² využitelný jako plocha lesního porostu s cenou 658 Kč a klín o výměře 45 m² na mezi v polích, v územním plánu jako plocha pro umístění zařízení a areálů, s cenou 10 153 Kč, dva ve tvaru úzkých pásů (*nabídky včetně výseku územně plánovací dokumentace a ortofotomapy z katastru nemovitostí*).

38. V roce 2017 se konaly nabídky pozemků v Praze dne 3. 3. 2017, kdy bylo nabízeno pět pozemků, všechny bez přístupu, dva částečně v ochranném a bezpečnostním pásmu hlavních energetických liniových staveb využitelné jako orná půda, z toho jeden zatížený nájmem, tři malých výměr úzkého tvaru (*nabídky včetně výseku územně plánovací dokumentace a ortofotomapy z katastru nemovitostí*), dne 26. 5. 2017, kdy bylo nabízeno šest pozemků, z toho tři bez přístupu, z nichž jeden byl o výměře pouze 62 m², v záplavovém území v územním systému celoměstské zeleně, jeden zatížený nájmem o výměře 123 m², dále dva malé pozemky s výměrou pouze 45 m² a ve tvaru klínu s výměrou 151 m², jeden dle územního plánu využitelný jako orná půda částečně zarostlý lesním porostem (viz *nabídky včetně výseku územně plánovací dokumentace a ortofotomapy z katastru nemovitostí*) a dne 4. 9. 2017, kdy byly nabídnuty dva pozemky, oba bez přístupu, jeden o výměře 37 m² ve tvaru klínu, plocha lesních porostů, jeden o výměře 155 m², v nejširším bodě o šířce 7 m, dle územního plánu s využitím jako zeleň městská a krajinná (*nabídky včetně výseku územně plánovací dokumentace a ortofotomapy z katastru nemovitostí*).
39. V Praze i Středočeském kraji bylo více pozemků nabízeno v rámci nabídek dle § 7 zákona č. 95/1999 Sb. a 503/2012 Sb. ve srovnání s nabídkami v režimu zákona o půdě (*přehled veřejných*

nabídek v okrese Praha – město k 14. 3. 2012, CD s přehledy veřejných nabídek). Počty nabídek v České republice, jichž se mohly účastnit oprávněné osoby podle zákona o půdě, a jejich celková výměra a celková cena od roku 2005 do roku 2015 klesaly (přehled veřejných nabídek pozemků podle zákona č. 229/1991 Sb., 95/1999 Sb. a 503/2012 Sb.). Počty a výměra pozemků převedených podle zákona o prodeji půdy a zákona č. 503/2012 Sb. v letech 1998 až 2014 (celkem 844 884 pozemků o výměře 580 757,08 ha v hodnotě 29 016 097,13 Kč) několikanásobně převyšuje počty a výměru převedených pozemků podle zákona o půdě v letech 1993 až 2014 (187 504 pozemků o výměře 81 756,40 ha v hodnotě 5 019,04 milionů Kč, za období od roku 1998 do 2014 činil počet pozemků 136 448 o výměře 64 105,484 ha v hodnotě 3 878,28 Kč) i nabídnutou výměru podle zákona o půdě v období od roku 1998 do roku 2014 (127 697,85 ha), vyšší je též v roce 2014.

40. Z rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 17. 2. 2017, č. j. 6 C 71/2016-217 ve znění doplňujícího usnesení ze dne 18. 5. 2017, č. j. 6 C 71/2016-226 má soud prokázáno, že byl nahrazen projev vůle žalované uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona o půdě s žalobkyní. V rozsahu, v němž nebylo řízení pro zpětvzetí žaloby zastaveno, byl rozsudek potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 20 Co 264/2017-337 a 20 Co 265/2017 ze dne 9. 8. 2017, který nabyl právní moci 7. 9. 2017. Žalovaná podala proti rozsudku dovolání.
41. Z rozsudku Okresního soudu ve Svitavách ze dne 19. 9. 2017, č. j. 6 C 140/2016-185, jenž byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 1. 2018, č. j. 18 Co 360/2017-261, má soud prokázáno, že byl nahrazen projev vůle žalované uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona o půdě se Zuzanou Novotnou.
42. Z výpisu z katastru nemovitostí má soud prokázáno, že žalovaná je zapsána v katastru nemovitostí jako vlastníka pozemku specifikovaného ve výroku I. tohoto rozsudku, s nímž jí přísluší hospodařit Státnímu pozemkovému úřadu.
43. Mezi účastníky byla nesporná zjištěná cena specifikovaného pozemku ve výroku I. tohoto rozsudku v částce 24 738 Kč.
44. Po provedeném dokazování učinil soud následující skutkový závěr o stavu věci: Žalobkyně je osobou oprávněnou ve smyslu ustanovení § 4 zákona o půdě jako dědička po své matce Věře Váchové a vznikl jí nárok na vydání náhradních pozemků podle ustanovení § 11 zákona o půdě vůči povinné osobě, kterou je podle § 5 odst. 1 zákona o půdě žalovaná. Žalobkyně je oprávněnou osobou a nositelkou nároku na vydání náhradních pozemků za pozemky, které jí, resp. její právní předchůdkyni, nebyly vydány z důvodů dle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě; pozemky se nacházely na území hlavního města Prahy v katastrálním území Malešice, o jejich vydání požádala právní předchůdkyně žalobkyně v roce 1991 a bylo o nich rozhodnuto rozhodnutími uvedenými ve výroku rozsudku z let 1999 až 2016. Žalovaná zpochybňovala výši restitučního nároku žalobkyně, uznávala její restituční nárok pouze co do částky 250 770,15 Kč, ačkoliv při ocenění restitučních nároků žalobkyně podle ceny stavebních pozemků činil restituční nárok žalobkyně za nevydané pozemky oceněné znaleckými posudky znalce doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc., celkem částku 19 193 480 Kč. Při určení hodnoty restitučního nároku oceňoval znalec pozemky jako stavební, resp. částečně stavební, protože bylo prokázáno, že v době přechodu na stát byly určeny k zastavění, a to pozemky odňaté v 50. letech, potvrzenými přehlednými regulačními a zastavovacími plány z 30. let minulého století, pozemek dle PK parc. č. 752 vyvlastněný rozhodnutím z 22. 1. 1969 uzemním rozhodnutím vydaným na podkladě podrobného územního plánu průmyslové oblasti Malešice – Hostivař, přičemž byl za účelem zastavění též vyvlastněn. Právní předchůdkyně žalobkyně požádala o vydání pozemků 18. 12. 1991, v roce 1993 požádala Pozemkový fond České republiky o poskytnutí náhradních pozemků a její žádost byla zaevidována. V roce 2005 neúspěšně žádala v rámci veřejné nabídky o převod tří pozemků a v roce 2015 požádala žalovanou o přecenění restitučního nároku, k čemuž žalovaná nepřistoupila. O podstatné části restitučního nároku žalobkyně bylo rozhodnuto v roce 2016. Ve

vztahu k Zuzaně Novotné soudy opakovaně vyhodnotily postup žalované jako liknavý a rozhodovaly opakovaně o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona o půdě.

45. Po právní stránce soud hodnotil věc podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“).
46. Podle ustanovení § 4 odst. 1 zákona o půdě oprávněnou osobou je státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1. Podle odstavce 2 citovaného ustanovení zemřela-li osoba, jejíž nemovitost přešla v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby v případech uvedených v § 6, před uplynutím lhůty uvedené v § 13, nebo byla-li před uplynutím této lhůty prohlášena za mrtvou, jsou oprávněnými osobami, pokud jsou státními občany České a Slovenské Federativní Republiky, fyzické osoby v tomto pořadí: a) dědic ze závěti, jež byla předložena při dědickém řízení, který nabyl celé dědictví, b) dědic ze závěti, který nabyl vlastnictví, avšak pouze v míře odpovídající jeho dědickému podílu; to neplatí, jestliže dědici podle závěti připadly jen jednotlivé věci nebo práva; byl-li dědic závěti ustanoven jen k určité části nemovitosti, na kterou se vztahuje povinnost vydání, je oprávněn pouze k této části nemovitosti, c) děti a manžel osoby uvedené v odstavci 1, všichni rovným dílem; zemřelo-li dítě před uplynutím lhůty uvedené v § 13, jsou na jeho místě oprávněnými osobami jeho děti, a zemřelo-li některé z nich, jeho děti, d) rodiče osoby uvedené v odstavci 1, e) sourozenci osoby uvedené v odstavci 1, a zemřel-li některý z nich, jsou na jeho místě oprávněnými jeho děti a jeho manžel.
47. Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě pozemky nebo jejich části nelze vydat v případě, že pozemek byl po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zastavěn; pozemek lze vydat, nebrání-li stavba zemědělskému nebo lesnímu využití pozemku, nebo jedná-li se o stavbu movitou, nebo dočasnou, 9c nebo jednoduchou, nebo drobnou a nebo stavbu umístěnou pod povrchem země. Za zastavěnou část pozemku se považuje část, na níž stojí stavba, která byla zahájena před 24. červnem 1991, a část pozemku s takovou stavbou bezprostředně související a nezbytně nutná k provozu stavby. Zahájením stavby se rozumí datum skutečného zahájení stavby, zapsané do stavebního deníku a oznámené stavebnímu úřadu, pokud byla stavba zahájena do dvou let od vydání stavebního povolení.
48. Podle ustanovení § 11a odst. 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.
49. Podle § 11a odst. 13 zákona o půdě cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce se stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební. Ustanovení § 6 vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se nepoužijí. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odstavce 11.
50. Dle čl. IV bodu 4 a čl. X zákona č. 185/2016 se ustanovení § 11a zákona o půdě s účinností od 1. 7. 2018 ruší. Dle čl. V bodu 1 uvedeného zákona převody pozemků na základě žádostí podaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle § 11a odst. 11 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a převody z veřejných nabídek vyhlášených podle § 11a zákona č. 229/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 229/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí

účinnosti tohoto zákona, pokud byly nejpozději ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona splněny podmínky stanovené zákonem č. 229/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

51. Podle ustanovení § 28a zákona o půdě, pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb.
52. Podle ustanovení § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. cena za 1 m² pozemku nebo jeho části určeného pro stavbu nebo ke zřízení zahrady a nebo pozemku vedeného v evidenci nemovitostí jako zastavěná plocha a nádvoří, zahrada, nejde-li o pozemek oceňovaný podle odstavce 2, činí 250 Kč v hlavním městě Praze, 200 Kč v Brně, 150 Kč v Českých Budějovicích, Františkových Lázních, Hradci Králové, Jáchymově, Jeseníku, Karlových Varech, Liberci, Luhačovicích, Mariánských Lázních, Olomouci, Ostravě, Pardubicích, Plzni, Poděbradech, Teplicích a v Ústí nad Labem, 100 Kč v ostatních městech, v nichž působí národní výbory první kategorie, 70 Kč v dalších městech, v nichž působí městský národní výbor, 20 Kč v ostatních obcích. Cena se upraví podle přílohy č. 7. Podle odstavce 3 citovaného ustanovení cena pozemku zapsaného v evidenci nemovitostí jako orná půda, ovocný sad, vinice nebo chmelnice se určí podle sazeb uvedených v příloze č. 9. Poznámka pod čarou č. 15 vtělená k pojmu pozemku nebo jeho části určeného pro stavbu v uvedeném ustanovení odkazuje na ustanovení § 6 vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu, podle něhož se stavebním pozemkem rozumí část území určená územním plánem zóny nebo územním projektem zóny, seznamem pozemků pro výstavbu rodinných domků nebo územním rozhodnutím k zastavění a pozemek zastavěný hlavní stavbou.
53. Ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 503/2012 Sb., o Statním pozemkovém úřadu, stanoví, že Podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět z vlastnictví státu na jiné osoby zemědělské pozemky určené k řešení podle § 2 zákona č. 139/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, u kterých je v katastru nemovitostí vyznačena poznámka o zahájení pozemkových úprav.
54. Spornou skutečností mezi účastníky zůstalo, že nárok byl správně oceněn. Dále žalovaná nesouhlasila s tím, že by její postup vůči žalobkyni byl liknavý, svévolný či dokonce diskriminační.
55. Soudní judikatura k ocenění restitučního nároku oprávněné osoby podle zákona o půdě na vydání náhradních pozemků se vyvíjela, a to jak před Nejvyšším soudem České republiky, tak i před Ústavním soudem. V současné době je již ustálená v dané problematice, a to v tak, že „za pozemky je třeba osobě oprávněné poskytnout náhradu jako za pozemky určené pro stavbu, byť byly v době převodu na stát v evidenci nemovitostí vedeny jako zemědělské, pokud byly v době převodu na stát určeny k zastavění schválenou územně plánovací dokumentací a následně byly v souladu s ní zastavěny; byly tedy fakticky určeny k zástavbě, a tudíž mají být oceněny jako pozemky stavební“ (rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 28 Cdo 1013/2012, sp.zn. 28 Cdo 427/2018, sp.zn. 28 Cdo 2956/2014). Soud má prokázáno, že pozemky k datu převodu na stát byly určeny k zastavění, byť i částečně, a to pozemky odňaté v 50. letech potvrzenými přehlednými regulačními a zastavovacími plány z 30. let minulého století. Jedná se o Návrh přehledného a zastavovacího plánu pro část území Prahy XI – Malešic s přílehlými částmi Prahy IX-Hloubětín, Prahy XI-Hrdlořezy a Prahy XIII-Strašnice a z návrhu přehledného a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII (Strašnic, Hostivaře a Záběhlic). Regulační plán pro území Prahy XIII, který byl Ministerstvem veřejných prací schválen 18. 1. 1938, přitom zahrnoval pozemky parc.č. 747, 749 a 751. Soud jen podotýká, že regulační a zastavovací plány z 30. let minulého století představovaly dobově platnou územně plánovací dokumentaci a je tak na místě ocenit pozemky jako pozemky určené k zastavění (viz. např. nález ÚS ze dne 21.5.2013 sp.zn. IV.ÚS 1088/12 či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 3.2016 sp.zn. 28 Cdo

4792/2014). Toto je podporováno i sdělením Ministerstva Zemědělství ze dne 18.12.1947 č.j. 7869-2/47, kde se uvádí „obvod Malešic se podrobuje zásadám, jak jsou obsaženy v regulačním plánu z r.1938“. Toto je dále doplněno i návrhem Rady ÚNV na schválení programu výstavby pro podrobný územní plán ze dne 24.6.1958 s tím, že „oblast Strašnic a Malešic je rozestavěna podle plánu Státní regulační komise z roku 1938 (vi.příloha dodatku znaleckého posudku ze dne 12.2.2018). Průběh výstavby se dá dovodit i z provedených důkazů – ortofotomap od roku 1953. V době odnětí pozemků v roce 1952, kdy došlo k odnětí jejich ideální části, stejně jako v roce 1954, kdy došlo k definitivnímu odnětí celých pozemků výměrem, jímž byl předchozí výměr zrušen, bylo celé území regulováno potvrzenými přehlednými regulačními a zastavovacími plány, neboť jakkoli Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy eviduje potvrzení ministerstvem veřejných prací toliko ve vztahu k plánu pro území Prahy XIII a přilehlých částí a neeviduje potvrzený návrh plánu pro území Prahy XI (archivovaný dokument je označen jako nepotvrzený v roce 1938), lze na základě provedeného dokazování uzavřít, že rovněž tento plán potvrzen byl, o čemž svědčí skutečnost, že orgány veřejné moci, které rozhodovaly o povolení stavby v území zahrnutého do tohoto plánu, uváděly, že se jedná o území regulované potvrzeným plánem (viz zápisu sepsaného o stavební komisi konané dne 19. 6. 1950), jenž byl označován za dosud platný v roce 1958 (v návrhu na schválení program výstavby pro podrobný územní plán Malešického města, který v rámci řešeného území zmiňuje lokality spadající do území tohoto plánu). V souladu s těmito plány v daném území výstavba probíhala, o čemž svědčí jak uvedený návrh na schválení program výstavby pro podrobný územní plán Malešického města, v němž se uvádí, že území je rozestavěno podle těchto plánů z 30. let (skutečnost, že je zde použit singulár, svědčí spíše o tom, že se, vzhledem k řešenému území, mezi plány nikterak nerozlišovalo), stejně jako ortografické letecké snímky. Určení k zastavění pak dle sdělení Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy dokládají také zákresy v mapě stavebních pozemků evidující výši cen stanovenou podle nařízení předsedy vlády č. 175/1939. Pokud jde o pozemek PK 752 vyvlastněný rozhodnutím z 22. 1. 1969, které nabylo právní moci dne 15. 3. 1969, byl odňat za účelem výstavby, která se následně realizovala, přičemž v době odnětí byl určen k zastavění nejen směrným územním plánem z roku 1964, ale rovněž vydaným rozhodnutím o umístění stavby na tomto pozemku, jehož podkladem byl mimo jiné podrobný územní plán průmyslové oblasti Malešice – Hostivař schválený radou NVP v roce 1966 a staveniště bylo vyjmutο z výrobního plánu zemědělského. Již dne 14. 5. 1968 bylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby servisu a opravy v Praze-Malešicích. Pozemky byly dlouhodobě začleněny do ploch určených k městské zástavbě, což by se nepochybně promítlo do cen těchto pozemků při svobodném nakládání s nimi, když další historický vývoj potvrdil, že stavební činnost byla (po vykoupení státem k zemědělským účelům) na těchto pozemcích dále plánována, a nakonec i realizována, což bylo důvodem, pro který u nich nedošlo k obnovení vlastnického práva oprávněným osobám. O stavebním charakteru pozemku tak vypovídaly i správní akty, které byly vydány před i po vyvlastnění tohoto pozemku (rozhodnutí o umístění stavby průmyslového areálu, stavební povolení a kolaudační rozhodnutí). Soud považuje znalecký posudek doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc., za důvěryhodný, neboť znalec své závěry srozumitelně a logicky odůvodnil a podložil je příloženými listinami, přičemž ocenění částí pozemků jako stavebních, respektive částečně stavebních, je zcela v souladu s provedenými listinnými důkazy a znalec vysvětlil, jakým způsobem na základě územně plánovací dokumentace byly oceněny pozemky určené k částečnému zastavění. Rozdílnost jeho posudků je dána, odlišně zadaným úkolem, kdy znalec vycházel při ocenění z povahy pozemků nikoli ke dni jejich přechodu na stát, ale ke dni 24. 6. 1991, což je z posudků jasně patrné, a tato skutečnost tedy není relevantní pro hodnocení závěrů pozdějšího posudku, který při ocenění vycházel ze stavu pozemků ke dni přechodu na stát a jehož závěry založené na určení částí pozemků k zastavění odpovídají provedeným listinným důkazům a jsou v posudku a jeho písemných dodatcích náležitě zdůvodněny. Pozemky, které byly dle regulačních a zastavovacích plánů předurčeny ke stavebnímu využití, ocenil ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 oceňovací vyhlášky, učinil tak v souladu se shora citovanou judikaturou, hodnota nároku na náhradu z předmětných správních

rozhodnutí činí 38 386 960 Kč (polovina žalobkyně 19 193 480 Kč), neboť taková částka odpovídá principu, podle něhož poskytnutá naturální náhrada má být ekvivalentní hodnotě odňatých pozemků, které by, pokud by zde nebylo zákonem stanovených překážek, byly oprávněné osobě vydány.

56. K dané problematice se nakonec vyjadřoval i Nejvyšší soud ČR – viz. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 28 Cdo 4237/2013, sp.zn. 28 Cdo 4678/2014 a další. Opakovaně již byla vyřešena také otázka absence aktivního přístupu žalobce ve veřejných nabídkách a otázka liknavosti a svévole a zejména v předchozích sporech účastníků shora citovaných. Žalobkyně (i její právní předchůdce) svůj restituční nárok uplatnila již v roce 1991 a do současné doby nebyl uspokojen, naopak je stále zpochybňován ze strany žalované, ona se poté snažila o získání náhradního pozemku, který by byl adekvátní pozemkům nevydaným, ale úspěšná nebyla, ani její dědicové. Po tuto celou dobu nedošlo k uspokojení nároku žalobkyně, která nakonec zvolila cestu žaloby v roce 2020 u zdejšího soudu. V dané věci je nutno předeslat, že pokud stát nebyl schopen uspokojit restituční nárok (restituční žádost byla podána v roce 1991) původních oprávněných osob či současných oprávněných osob, které vstoupily do práv a povinností původní osoby oprávněné a nárok není ani po mnoha letech uspokojen do dnešní doby, je hodnocení postupu žalované jako liknavého ještě značně zdrženlivé. Žalobkyně prokázala liknavost žalované, nejen tím, že žalovaná přes dvacet let nedostála zákonu o půdě, neboť v nesprávné výši ocenila restituční nárok žalobkyně, přecenění ani nevyhověla, tento závěr – že jde o pozemek stavební. Žalovaná odmítala přecenění nároku i v daném řízení. Soudní praxe kvalifikovala jako svévolný i takový postup, kdy žalovaná nesprávným ohodnocením nároku, tj., nesprávným určením ceny odňatých pozemků, ztěžuje oprávněné osobě uspokojit její nárok v celém rozsahu získáním náhradních pozemků, které by svým charakterem a hodnotou odpovídaly hodnotě pozemků nevydaných. Tato rozhodovací praxe přitom musí být žalované známa. Tedy vůči restituentům postupuje selektivně, a tak vzniklo žalobkyni právo na výběr pozemků pro uspokojení svých restitučních nároků. K tomu srov. rozsudek velkého senátu Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod R 62/2010; náleží Ústavního soudu ze dne 30. 10. 2007, sp. zn. III. ÚS 495/05, nebo ze dne 1. 9. 2010, sp. zn. I. ÚS 125/10. V nálezu Ústavního soudu III.ÚS 495/2005 Ústavní soud ČR zaujal názor, že nároky podle zákona o půdě mají přednost před postupem prodeje pozemků podle zákona č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby. Pokud nárok podle zákona o půdě nebyl dlouhodobě uspokojen, mají soudy zkoumat, zda nedošlo ze strany Pozemkového fondu (právní předchůdce žalované) k libovůli či dokonce ke svévoli při plnění jeho závazku. Pozemkový fond má zákonnou povinnost převádět náhradní pozemky, přičemž struktura jeho nabídky musí mít kvalitativní a kvantitativní parametry, aby byla náhrada poskytnuta v co možná nejkratší době a co možná nejširšímu okruhu oprávněných osob. Pozemkový fond nemůže upřednostňovat úplatné převody před bezúplatnými; nesmí ani upřednostňovat mezi skupinami subjektů, které mají nárok na bezúplatný převod. Dovedil, že v případě liknavého, svévolného či diskriminačního postupu žalované (či jejího předchůdce-Pozemkového fondu ČR), může oprávněná osoba nárok uplatnit u soudu žalobou na vydání konkrétních vhodných pozemků a že takový postup nelze vůči oprávněným osobám pokládat za diskriminační. Tím tak vzniklo žalobkyni právo na náhradu podle § 14 odst. 1 zákona o půdě, kterou může poskytnout jedině žalovaná podle § 17 odst. 3 písm. a) zákona o půdě, která takový postup zcela nedůvodně odmítá, proto soud nahradil projev vůle žalované rozsudkem. Soud upozorňuje a odkazuje i na § 13 o.z., který na tento případ dle jeho názoru dopadá, když jsou obdobné právní případy (byť i jiných restituentů) posuzovány obecně shodně v otázce míry liknavosti a svévole žalované při uspokojování restitučních nároků, ale zejména o případy totožných účastníků tohoto řízení, kdy bylo již několikrát rozhodováno ve stejných sporech o nahrazení projevu vůle uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu pozemků, a to v rámci celé České republiky. Vždy je v těchto řízeních vycházeno ze stejných znaleckých posudků, a to i ohledně určení výše a způsobu určení výše restitučního nároku žalobce (i ohledně

srážek) a shodně jsou posuzovány i okolnosti liknavosti a svévole ze strany žalované při uspokojování restitučního nároku žalobkyně či dalších dědiců nároku po právní předchůdkyni. Žalovaná nesplnila svoji povinnost poskytnout žalobkyni za odňaté pozemky pozemek náhradní. Žalobkyně si tak vybrala pozemek uvedený a označený ve výroku I tohoto rozsudku.

57. Pokud jde o žalobkyni zvolený tzv. náhradní pozemek, pak bylo prokázáno, že jeho převodu na žalobkyni nebrání žádná zákonná překážka z překážek uvedených v ustanovení § 6 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu (k pozemkům není uplatněn církevní restituční nárok ani jiný restituční nárok podle zákona o půdě či jiného restitučního zákona, pozemky nejsou zastavěny žádnou veřejně prospěšnou stavbou, ani na nich nedochází k realizaci opatření, která uvádí § 6 písm. b) a c) uvedeného zákona, nejde o pozemky ve vojenských újezdech, národních památkách, národních přírodních rezervacích; nebylo tvrzeno, že by pozemky tvořily rezervu státních pozemků vymezených jiným právním předpisem). Na pozemku není žádná stavba, lze jej zemědělsky obhospodařovat. Je veden jako orná půda. Ocenění tohoto pozemku bylo mezi účastníky nesporné – v částce 24 738 Kč.
58. Celkový restituční nárok žalobkyně činil **19 193 480 Kč**. Ke dni rozhodnutí soudu byl nárok žalobkyně uspokojen dle shodných tvrzení účastníků formou náhradních pozemků podle následujících rozhodnutí:

- rozsudkem Okresního soudu v Kolíně ze dne 18. 11. 2019, č. j. 20 C 92/2010 – 571, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2020, č. j. 22 Co 197/2020 –702, v hodnotě **1 155 930 Kč**; rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 29. 6. 2018, č. j. 14 C 49/2016 – 1602, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2018, č. j. 26 Co 263/2018 – 1718 (dovolání žalované bylo usnesením Nejvyššího soudu ze dne 11. 7. 2019, č. j. 28 Cdo 1096/2019 -1781, odmítnuto) v hodnotě **25 086 Kč**; rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 7. 8. 2019, č. j. 11 C 196/2018 –592, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2020, č. j. 27 Co 338/2019 – 657, v hodnotě **1 024 506 Kč**; rozsudkem Okresního soudu ve Svitavách ze dne 19. 9. 2017, sp. zn. 6 C 140/2016, který byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích ze dne 22. 1. 2018, sp. zn. 18 Co 360/2017, v hodnotě **194 821 Kč**, rozsudkem Okresního soudu Plzeň – sever ze dne 8. 2. 2019, sp. zn. 8 C 198/2016, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 8. 2019, sp. zn. 61 Co 154/2019 (částečně potvrzen), v hodnotě **774 817,50 Kč**, rozsudkem Okresního soudu Frýdek – Místek ze dne, sp. zn. 41 C 72/2016, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne, sp. zn. 11 Co 339/2019, v hodnotě **322 597 Kč**, rozsudkem zdejšího soudu 11 C 54/2020-92 ze dne 18.8.2020, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 3.2.2021 č.j. 26 Co 297/2020-141, v hodnotě **451 732,90 Kč**; rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 22. 10. 2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24.11.2020 č.j. 16 Co 122/2020-299, v hodnotě **472 949 Kč**; rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 25.4.2019 č.j. 25 C 266/2018-345, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13.11.2019 č.j. 7 Co 871/2019-522 (částečně potvrzen i změněn) v hodnotě **827 190 Kč**. Na základě shora uvedených zjištění byl ke dni rozhodnutí soudu restituční nárok žalobkyně uspokojen ve výši **5 249 629,40 Kč**. Vydáním pozemků v tomto řízení ve výši 24 738 Kč nedošlo k překročení restitučního nároku.

59. S ohledem na shora uvedené soud podané žalobě vyhověl a svým rozhodnutím nahradil projev vůle žalované uzavřít se žalobkyní shora uvedenou smlouvu o bezúplatném převodu pozemku ve vlastnictví státu podle zákona o půdě tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, přičemž nedošlo k překročení restitučního nároku žalobkyně. Vydáním předmětného pozemku není stále její nárok uspokojen v plné výši. Z výše uvedených důvodů soud žalobě vyhověl (výrok I).

60. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 a § 150 o. s. ř., když nárok žalobců je dle rozhodnutí soudů prvního stupně, odvolacích soudů i Nejvyššího soudu shledán opodstatněným (co do základu nároku). Žalobkyně podala žalobu důvodně, v průběhu řízení vzala částečně žalobu ohledně některých náhradních pozemků zpět, neboť jeden není vhodný k převodu, ohledně dalšího v průběhu řízení došlo k vydání nálezu Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021, sp.zn. III ÚS 3804/19, na jehož základě by měl soud zamítnout žalobu v případě, kdy o rozdělení pozemku rozhoduje soud, nikoliv správní orgán. Z tohoto důvodu byla žaloba v této části vzata zpět. Žalobkyně tedy ve zbytku byla úspěšná co do nahrazení projevu vůle uzavřít smlouvu o převodu k jednomu náhradnímu pozemku. Z uvedených důvodů pak soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu v Rakovníku. Odvolání je třeba podat ve dvojnásobném vyhotovení.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Rakovník 14. července 2021

JUDr. Petra Bartošová, v.r.
samosoudkyně

shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Razímová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.08.2021 a je vykonatelné. Připojení doložky provedla Jitka Černá dne 13.10.2021.